

Όταν οι ισχυροί απορούν

Του Κώστα Ιορδανίδη

Είχε εθισθεί η κοινή γνώμη διεθνώς και στην Ελλάδα ειδικότερα με τις διακυμάνσεις των αγορών και τις σαρωτικές επιπτώσεις επί της κοινωνίας, που οι πολιτικοί ακόμη και των πλέον ισχυρών κρατών είναι ανίκανοι να ελέγξουν. Αλλά εξακολουθούσαν οι πολίτες να πιστεύουν από διανοητική αδράνεια ή ένστικτο αυτοσυντηρήσεως ότι οι μεγάλες δυνάμεις ήταν σε θέση να ελέγξουν μέχρις ενός σημείου τις πολιτικές εξελίξεις τουλάχιστον σε περιοχές ζωτικών συμφερόντων. Η έκρυθμη κατάσταση στη Μέση Ανατολή αρχίζει να υπονομεύει -ίσως ανε-

πανόρθωτα- τον μύθο της παντοδυναμίας των ισχυρών και στο πολιτικό επίπεδο.

Η Αραβική Άνοιξη που ξεκίνησε από την Τυνησία για να επεκταθεί στη Λιβύη, στη Συρία και στην Αίγυπτο οδήγησε σε έκρηξη μιας βίας τρομακτικών διαστάσεων, εν ονόματι ενός ψευδεπίγραφου αιτήματος εκδημοκρατισμού -αφού η δημοκρατία δυτικού τύπου δεν επιβάλλεται εκ των άνω, αλλά προκύπτει ως ανάγκη από την ανάπτυξη της κοινωνίας. Τώρα, οι δυτικές δυνάμεις -ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση- συσκέπτονται, διαβουλεύονται, ανησυχούν και απορούν, ενώ η ασάφεια

έχει προσλάβει εφιαλτικές διαστάσεις.

Δεν πρόκειται η στήλη αυτή να επιλύσει το πρόβλημα της Μέσης Ανατολής, όπως διαμορφώθηκε τα τελευταία χρόνια. Αλλά κατά



Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

πάσα βεβαιότητα η κρίση στην Αίγυπτο θα έχει μεγάλη χρονική διάρκεια και η επιβολή των στρατιωτικών δεν είναι αυτονόητη σε τελική ανάλυση. Σε μία εποχή όπου το ιδεολογικό οπλοστάσιο της Δύσης εξαντλείται σε θέματα όπως η ελεύθερη οικονομία,

ο εκδημοκρατισμός σε επίπεδο παγκόσμιο, ευρίσκεται εκ παραλλήλου σε διαρκή ανάπτυξη ένας ισλαμικός ριζοσπαστισμός της πλέον αρχέγονης μορφής που δεν αντιμετωπίζεται ούτε με την

ριζοσπαστικό Ισλάμ και στις «κοσμικές» δυνάμεις του αραβικού κόσμου και ενίοτε διαχέεται και στις δυτικές κοινωνίες με τη μορφή τρομοκρατικών ενεργειών.

Η κρίση στην Αίγυπτο και στον μουσουλμανικό κόσμο ενδιαφέρει την Ελλάδα, πρωτίστως αν όχι αποκλειστικά, λόγω της νευρικότητας που προκαλεί στην Τουρκία και στην κυβέρνηση του πρωθυπουργού αυτής της χώρας κ. Ρεσέπ Ταγίπ Ερντογάν. Εξήλωσε ο κ. Ερντογάν τη δόξα των Οθωμανών Σουλτάνων, που ενέταξαν την ανεξέλεγκτη ορμή του Ισλάμ στο πολιτικό σύστημα της Αυτοκρατορίας τους.

Αλλά η προσπάθεια του Τούρκου πρωθυπουργού να χειραγωγήσει τις εξελίξεις στον αραβικό κόσμο, εξαγοντας το «μετριοπαθές» ισλαμικό μοντέλο του απέτυχε. Σήμερα ζει τον εφιάλτη μήπως το τουρκικό στρατιωτικό κατεστημένο μιμηθεί τους Αιγύπτιους στρατοκράτες. Οι φόβοι του μπορεί να είναι αβάσιμοι. Αλλά ένας γείτονας ανασφαλής μπορεί να είναι περισσότερο επικίνδυνος από έναν που έχει αυτοπεποίθηση. Καθόσον αφορά την ελληνική κυβέρνηση, όταν οι μεγάλες δυνάμεις απορούν, η σύνεση επιβάλλει περισκεψία και αυτοσυγκράτηση.

Η ΑΥΓΗ

Προς Alpha Bank: Όταν τρώνε δεν γαβγίζουν

Καρτερός θανάσης

Θυμώστε: «Υπάρχει μια υστερία κατεδάφισης της χώρας από μικρόψυχους και ανυποψίαστους. Η μόνη επωδός όλων αυτών των καταθλιπτικών σεναρίων είναι... ότι το Πρόγραμμα δεν βγαίνει, ότι η μόνη λύση είναι ένα νέο κύμα του χρέους, ότι η λιτότητα δεν είναι λύση και πρέπει να αντικατασταθεί με μία πολιτική ενίσχυσης της ζήτησης (λες και λεφτά υπάρχουν που πρέπει οι Γερμανοί να τα δώσουν, όχι ως δανεικά αλλά ως παροχές, στους υπερήφανους Έλληνες για να καταναλώνουν όπως αρμόζει σε ευπρεπείς Ευρωπαίους πολίτες)».

Δεν είναι ο του Σαμαρά Σίμος. Όχι. Είναι ο τραπεζίτης που για τις ανάγκες της μασσας (με τρία σίγμα) μεταμορφώνεται σε κυνόδοντα και αρπάζει όποιον και ό,τι θεωρεί εμπόδιο στο δεινό του. Διότι αυτό το γεμάτο μίσος, λυσσάρικο, εμφυλιοπολεμικό γάβγισμα ανήκει στην εβδομαδιαία έκθεση των αναλυτών της Alpha Bank. Η τράπεζα και οι τραπεζίτες της, στη διαδικασία της χώνεψης των δισεκατομμυρίων της ανακεφαλαιοποίησης και του φιλέτου της Εμπορικής, δείχνουν σκυλόδοντα. Γαβγίζουν και δαγκώνουν: Μη μου τις μασσες (με τρία σίγμα είπαμε) τάρρατε!

Ποιους γαβγίζουν και ποιους δαγκώνουν είναι

φανερό. Εκείνο όμως που κάνει εντύπωση είναι το κυνικό (κυριολεκτικά, εκ του κυνός) θράσος τους. Διότι θα έπρεπε να ξέρουν τουλάχιστον πως όταν τρώνε δεν γαβγίζουν. Ή πως δεν είναι πρέπον, ούτε έξυπνο, να δαγκώνεις τα χέρια που σε ταΐζουν. Και ανάμεσα στα χέρια που τους ταΐζουν, θέλουν δεν θέλουν, είναι και εκατομμύρια χέρια εκείνων τους οποίους αποκαλούν μικρόψυχους και ανυποψίαστους, εκείνων που υποστηρίζουν ότι το πρόγραμμα δεν βγαίνει και εκείνων που έχουν καταλάβει και φωνάζουν ότι η λιτότητα δεν είναι λύση.

Αγαπντέ αρχηγέ και αγαπητοί αναλυτές της Alpha αγέλης, δεν μπορεί να θέλετε και τον εαυτό σας χορτάτο και την πίτα ακέραια. Ζητήστε να αφαιρεθούν από την πίτα της ανακεφαλαιοποίησής σας όσοι πιστεύουν ότι το πρόγραμμα δεν βγαίνει και ότι η λιτότητα δεν είναι λύση. Κι αφού τους απαλλάξετε από την υποχρεωτική συμβολή (και τι συμβολή!!) στις δικές σας μασσες (με τρία σίγμα), τότε γαβγίστε τους. Και δαγκώστε τους. Αλλά όταν τρώτε από τους... μικρόψυχους μισθούς, συντάξεις, δουλειές και ελπίδες κι από πάνω τούς γαβγίζετε και να τους δαγκώνετε, προσέξτε: Γιατί στη σκυλίσια ζωή που τους επιβάλατε, απέκτησαν κι αυτοί κυνόδοντες...

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οι Γερμανοί ξανάρχονται

Ψυχάρης Σταύρος Π.

Για όλα φταίει οι Αμερικάνοι! φώναζαν στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας διαδηλωτές από όλα τα κοινωνικά στρώματα. Ήταν Νοέμβρης του 1977 και οι μνήμες ήσαν ακόμη νωπές. Όλοι πίστευαν ότι η απριλιανή δικτατορία ήταν αμερικανοκίνητη - αυτοί τους έφεραν, αυτοί τους έδωξαν...

Οι Έλληνες όμως, λιγότερο αφελείς, περισσότερο απληροφόρητοι για όσα συμβαίνουν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, πίστεψαν εύκολα ότι η Ουάσινγκτον αλλάζει...

Το βράδυ των αμερικανικών προεδρικών εκλογών ένα ετερόκλητο πλήθος κατέκλυσε το ξενοδοχείο «Χίλτον» στην Αθήνα. Το μεγαλύτερο μέρος του ισογείου του ξενοδοχείου είχε μετασκευασθεί σε τεράστιο γραφείο

Τζύσπου και δημοσίων σχέσεων της αμερικανικής πρεσβείας.

Η πλειοψηφία ήταν φανερό. Ο υποψήφιος των Δημοκρατικών, ο Τζιμ Κάρτερ, κέρδιζε τον αντίπαλό του καθαρά και οι οπαδοί του το γλεντούσαν. Μαζί τους πανηγύριζαν και αρκετοί Έλληνες. Ο Τζιμ Κάρτερ εθεωρείτο μεγάλος φιλέλληνας και συνεπώς τα εθνικά μας τουλάχιστον προβλήματα έπρεπε να θεωρούνται με τη βοήθεια του κ. Κάρτερ λειμμένα.

Οι Έλληνες είχαν συντόμως την ευκαιρία να διαπιστώσουν ότι ο γραφικός φιστικός, ενώ δεν ήταν φιλέλληνας (όπως τον παρουσίαζαν οι διαφημιστές του), ήταν ανίκανος να σηκώσει το βάρος των ευθυνών του.

Αυτά όλα είναι σε μεγάλη κλίμακα γνωστά. Είναι σύνθηρες εμείς οι Έλληνες να στηρίζουμε εθνικές κυρίως ελπίδες στη βοήθεια των ξένων. Και το αποτέλεσμα είναι γνωστόν. Φιστικά α λα Κάρτερ...

Δεν υπήρξαν ξένοι πολιτικοί ηγέτες που να βοήθησαν την Ελλάδα; Ενας μόνον καταγράφεται στα δελτία των σχέσεων της χώρας μας με ξένα κράτη. Ο τότε καγκελάριος της Δυτ. Γερμανίας Χέλμουτ Σμιτ, ο οποίος ενώ αρχικά είχε αρνηθεί, τελικά βοήθησε αποφασιστικά τον Καραμανλή να εντάξει την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το συμπέρασμα είναι προφανές. Είτε κερδίσει τις εκλογές είτε τις χάσει η κυρία Μέρκελ οι Γερμανοί θα είναι πάντα Γερμανοί και ως Γερμανοί ξανάρχονται!



ΤΑ ΝΕΑ

ΣΤΗΡΙΞΗ ΧΩΡΙΣ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ

Η επιστροφή του ελληνικού χρέους στα δυσθεώρητα ύψη τής προ κουρέματος εποχής επαναφέρει το θέμα της ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Στο διάστημα μέχρι τον Μάιο του 2014, οπότε τελειώνουν οι δόσεις, μεσολαβούν οι γερμανικές εκλογές και η ελληνική προεδρία της ΕΕ. Ενόψει όλων αυτών, κυοφορούνται σενάρια για συνέχιση της βοήθειας. Προκειμένου αυτή να εξασφαλιστεί, η κυβέρνηση οφείλει να διεκδικήσει από τους εταίρους αποφασιστικότερα βήματα στήριξης, που να μην καταλήγουν σε νέα δυσβάστακτα μέτρα. Στο κάτω κάτω η τρικόκα παραδέχθηκε ότι έκανε λάθος στην ελληνική περίπτωση. Ας τα διορθώσει επιδεικνύοντας ευελιξία στη μόνη λύση που προβάλλει εφικτή: στην αποδοχή αλληπάλων διακανονισμών του ελληνικού χρέους, που θα απαλλάξουν την οικονομία μας από τη θηλιά. Εχοντας πληρώσει το κόστος της ύφεσης δικαιούμαστε να απαιτούμε την έμπρακτη αλληλεγγύη των εταίρων.

Κλείνουν την πόρτα της Εκπαίδευσης στους εργαζόμενους μαθητές

Χωρίς σχολείο αφήνει η κυβέρνηση τους νέους και τις νέες που αναγκάζονται να βγουν από νωρίς στο μεροκάματο, καταργώντας τα νυχτερινά λύκεια και επιβάλλοντας ηλικιακούς περιορισμούς για την εγγραφή στα εσπερινά τεχνικά σχολεία και σχολές. Στο σχέδιο νόμου του υπουργείου Παιδείας για την αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν προβλέπεται η ύπαρξη και η λειτουργία νυχτερινών Γενικών Λυκείων. Όσον αφορά στα Επαγγελματικά Λύκεια (ΕΠΑΛ) και τις Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΣΕΚ) το νομοσχέδιο προβλέπει νυχτερινά σχολεία, όμως επιτρέπει την εγγραφή σε αυτά μαθητών μεγαλύτερων των 20 ετών ενώ όσοι είναι μικρότεροι θα μπορούν να

φοιτούν μόνο στα αντίστοιχα πρωινά σχολεία.

Τα παιδιά που στρέφονται στην Επαγγελματική Εκπαίδευση και τα νυχτερινά σχολεία είναι τα παιδιά των ανέργων και των κακοπληρωμένων εργαζομένων, τα παιδιά που δε δουλεύουν μόνο για να βγάλουν το καρτζλίκι τους αλλά συμβάλλουν με το μεροκάματο τους στην προσπάθεια της οικογένειάς τους να τα βγάλει πέρα. Σε αυτούς τους νέους, που στην ηλικία των 16 και των 17 ετών παλεύουν να συνδυάσουν τη βιοπάλη με το νυχτερινό σχολείο, κυβέρνηση και υπουργείο κλείνουν τη μόνη πόρτα που τους επιτρέπει τη συμμετοχή στην Εκπαίδευση και τους προτείνουν να επιστρέψουν μόλις κλείσουν τα 20 τους χρόνια.